

YENİLĞİ

Bir posta pulunda gördüğüm kent çağırınca beni
yollardaki rüzgârı gövdem, yağmurdu yüzüm.

Bütün uzaklıkları geçtim
yıldızlara uğradım, bir yaprak kadar yeşildim
bir kez daha canımı ortaya koyup
su olmuştum insanlara yürüyen.

Korkuyorum yaşadıklarımı unutmaktan
sen, aşkları öldüren cellat, hep aklımdasın.

Sakladıklarımı da bir bir çıkartmam gerekiyor
bu tabanca babamındı, iyi ki küflenmemiş
patlayınca özgürlüğe ses olacak.

İçimdeki güneşi gökyüzüne savurmanın zamanı
bu duvarları da yıkmalı avucumdaki ateş
hızla yayılıyor, artık kimse durduramaz bu maviliği.

Bekledim, bekletildim; gene olmadı
geceyi uyuttum ama ben hiç uyumadım.

Okudukça kanatan bir ev dolusu kitap
işin zor, benden sana birçok yenilgi kalacak